

Lietuvos vėliavos iškėlimo ir dienos mero iškilmės Voterberyje

Irena Nakienė-Valys,

PLB XIV ir XV Seimo narė,

„Tėvynės garsų“ radijo darbuotoja JAV

Ar galime šiandien svetimais laikyti tuos, kurie neatskiriama suaugę su Lietuva ir jos istorija, kurie čia kūrė ne tik savo gyvenimus, bet ir valstybę, buvusią jų namais?

Ar galima svetimais laikyti tuos, kurie, nors šiandien ir būdami toli, nepamiršta savo šaknų ir puoselėja savo santykį su Lietuva?

Išėivijoje pasklidę lietuviai stengiasi pasauliui pristatyti Lietuvą, jos istoriją, šių dienų tautos ir valstybės gyvenimą, daug dėmesio skiria tradicinės lietuviškos kultūros, lituanistinio švietimo puoselėjimui, prisideda prie Lietuvos vardo garsinimo.

Dėl sniego audros pakoregavus renginio laiką, kovo pabaigoje Voterberio (Waterbury, Konektikuto valstija) miesto rotušėje, tęsiant lietuvių apylinkės bendruomenės ilgametę tradiciją, buvo Lietuvos vėliavos pakėlimu paminėta Lietuvos nepriklausomybės sukaktis ir įvyko vienos dienos mero išrinkimo iškilmės. Tai yra jau 37 tokia kasmetinė šventė, rengiama, kad ir nereguliariai, nuo 1950 metų. Jau ketvirtus metus vyksta iškilmės Lietuvos Nepriklausomybės dienos bei Nepriklausomybės atkūrimo datoms paminėti.

Lietuvos Nepriklausomybės šventė paminėta vėliavos iškėlimu

Renginys prasidėjo Lietuvos vėliavos pakėlimu aikštėje, po to miesto rotušės Veteranų salėje vyko vienos dienos Voterberio mero rinkimo iškilmės. Susirinkusieji atsistoję sugiedojo Amerikos ir Lietuvos himnus, Voterberio Lietuvos Vyčių 7-os kuopos prezidentas Linas Balsys kartu su vietinių, valstijos ir federalinės valdžios padalinių atstovais pristatė bendrą Proklamaciją.

Šiais metais antrą kartą dienos miesto meru buvo išrinktas Alas Jarusas (Al Jarus – Alphonse G. Jarusevicius). Visą gyvenimą Voterberyje gyvenantis šimtametis Alfonsas šiuo titulu buvo pagerbtas už nuolatinį aktyvų dalyvavimą lietuvių bendruomenės veikloje ir kitose pilietinėse organizacijose.

Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo ir vienos dienos mero rinkimų ceremonija Voterberio rotušėje

Alfonsas G. Jarusevičius gimė 1917 m. gegužės 11 d. lietuvių imigrantų šeimoje. Užaugo Bruklina (Niujorkas), lankė Šv. Juozapo mokyklą ir bažnyčią, dainavo lietuvių chore. Subūrė šešių vyrų grupę „The Young Melodians“, kurioje atlikėjai grojo trimis smuikais, bandža, pianinu ir būgnais. Jis buvo vienas iš dainininkų ir šokėjų, kurie koncertavo Lietuvos dienoje 1939 m. Niujorko pasaulinėje parodoje.

Alfonsas žaidė futbolą Šv. Juozapo mokykloje, Crosby mokykloje žaidė krepšinį ir devintoje klasėje buvo geriausių mokyklos krepšininkų rinktinėje. Tačiau sportas žavėjo vos vieną sezoną, kadangi šeštadienio vakarą vykę žaidimai sutapdavo su jo muzikavimo repeticijomis. Baigęs mokyklą iki II pasaulinio karo jis dirbo Bronzos gamykloje, kol buvo pašauktas tarnauti Amerikos armijoje. Tarnyboje buvo paskirtas technikos seržantu IV pėstininkų orkestro padalinyje ir linksmo kariu JAV, Filipinuose ir Japonijoje.

Po karo Alfonsas vedė savo mylimąją – Evelyn Valuskas (Evelina Valuskaitė), su kuria susipažino Šv. Juozapo mokyklos chore. Baigęs koledžą pradėjo karjerą Voterberyje taupomųjų sąskaitų ir paskolų asociacijoje, kuri vėliau tapo *American Bank*. Šiame banke išdirbo 35 metus. Pradžioje dirbo paskolas išduodančiu pareigūnu, vėliau – Simoro (Seymour) filialo vadovu, dar vėliau – išdininku, kol 1982 m. išėjo į pensiją. Iki šių dienų Alfonsui dažnai dėkoja Voterberio apylinkių

gyventojai už pagalbą gaunant paskolas savo namams ir verslui.

Dienos meras dalino autografus

Iš tiesų tai buvo muzikantas, kuriam likimas lėmė dirbti banke. Alas Jarus toliau grojo trimitu ir dainavo. Pradžioje savo paties grupėje „The Young Melodians“, aktorių kolonijoje (*Actor Colony*) Derbyje, ir trylika metų kitose grupėse kartu su kitais žymiais vietos muzikantais, tarp jų Carlu Bergu, Champu Siconolfi, Tedu Grohoski, Israeliu (Goldie) Goldbergu ir Vic Fuda. Daugelį metų jis kūrė nuostabią muziką vestuvėms, grojo jubiliejuose ir šokiuose. Dalyvaudavo JAV Veteranų dienos iškilmėse grodamas „Taps“. Pastarąjį dešimtmetį Alfonsas yra „Waterbury Chorale“ narys ir pavasarį nekantriai lauka šio choro 50-ųjų metinių koncerto. Jis daug metų buvo muzikantų profsajungos narys, taip pat – Lietuvos Vyčių 7-os kuopos narys. Iki pernai metų jis buvo entuziastingas OLLIE (angl. *Osher Lifelong Learning Institute at Uconn*) Voterberyje studentas ir jam ypač patiko vaidinti kabarete, Veteranų dienos pasirodymuose.

Dienos mero Alfonso Jarusevičiaus padėkos kalba

Alfonsas ir jo žmona Evelyn (mirė 2006 m.) savo trimis vaikams Tomui Jarusui, Ellen Jarus Henley ir Alanui Jarusui bei anūkams Alexiui Henley ir Thomui Jarusui jaunesniajam sukūrė jaukius namus Taun Plote (Town Plot). Visa Alfonso šeima, gausybė draugų ir pažįstamų be galo dėkingi jam už meilę, muziką, jo optimizmą, šypsenas ir visuomeninę veiklą, kuriais praturtina visų gyvenimą. Širdis džiaugėsi matant šimtametį, vilkintį trispalvę: kaklaraištis geltonas, marškiniai žali, švarkas raudonas. Per jo garbei surengtas vaišės stebino Alfonso energija: jis ir net lietuviškai sudainavo lietuvių liaudies dainą. Sakydamas padėkos kalbą susigraudino iš džiaugsmo, jog Lietuva laisva, ir užbaigė kalbą V.Kudirkos „Tautiškos giesmės“ žodžiais:

“...tegul saulė Lietuvoj,
tamsumas prašalina,
ir šviesa, ir tiesa,
mūs žingsnius telydi.“

Pilnutėlėje salėje susirinkusieji kartu su šimtamečiu meru džiaugėsi jam skirtais sveikinimais iš Konektikuto valstijos: prezidentės Kenneth Curran, valstijos sekretorės Denise W.Merrill, valstijos senatoriaus Richardo Blumenthalio, JAV senatoriaus Christopherio S.Murphy ir kitų.

Vėliavos iškėlimo ir vienos dienos mero iškilmės organizavo Lietuvos Vyčių 7 kuopa, jos prezidentas Linas Balsys. Šiais metais švenčiamos 125-osios Voterberio lietuvių klubo metinės, o Lietuvos Vyčių 7 Voterberio kuopa pradeda savo antrąjį gyvavimo šimtmetį.

Lietuvių bendruomenė ir susirinkusieji išreiškė solidarumą su tėvyne Lietuva švęsdami jos Nepriklausomybę! Lietuvos valstybė yra amžina. Lietuva visada liks lietuvių tautos Tėvynė, lietuvių kultūros ir kalbos lopšys. Esame viena tauta, siejama bendros lietuviškos tapatybės ir istorinės atminties, nesvarbu, kur gyvename.

Straipsnio autorės nuotraukos

pasauliolietuvis.lt